Reciting *Aleinu* Along with the *Tzibbur*

Q If I am in the midst of *davening* and the *tzibbur* is up to *Aleinu*, should I stop what I am doing and recite it along with them?

1. ראי"ש, ברכות פרק ג סי' יד

...אלא מאי, הרהור לאו כדבור דמי, למה מהרהר? אמר רבי אלעזר: כדי שלא יהו כל העולם עסוקים והוא יושב ובטל. מכאן כתב בעל הלכות גדולות: קרא קריאת שמע ובא לבית הכנסת ומצאם שקוראין קריאת שמע, קורא פסוק ראשון עמהם:

2. שולחן ערוך אורח חיים סי' סה סע' ב

קרא קריאת שמע ונכנס לבית הכנסת ומצא צבור **שקורין קריאת שמע**, צריך לקרות עמהם פסוק ראשון, שלא יראה כאילו אינו רוצה לקבל עול מלכות שמים עם חביריו. והוא הדין אם הוא בבית הכנסת ואומר דברי תחנונים או פסוקים, במקום שרשאי לפסוק; אבל אם הוא עסוק במקום שאינו רשאי לפסוק, כגון מברוך שאמר ואילך, **לא יפסיק** אלא יאמר התיבות שהוא אומר בשעה שהציבור אומרים פסוק ראשון, בניגון הצבור, שיהיה נראה כאילו קורא עמהם.

מגן אברהם שם ס"ק ג

שקורין קריאת שמע – והוא הדין שאר דבר שהצבור אומרים, כגון, תהלה לדוד, קורא עמהם שכן דרך ארץ

משנה ברורה שם ס"ק ט, יא

ט] שקורין קריאת שמע – והוא הדין שאר דבר שהצבור אומרים, כגון, תהלה לדוד או עלינו, קורא עמהם שכן דרך ארץ:

יא] לא יפסיק – והאחרונים כתבו דבברכת ברוך שאמר וישתבח ובפסוקי דזמרה, יש להפסיק כדי לקבל עול מלכות שמים עם הצבור, אבל בברכות של קריאת שמע וכן בין הפרקים, לא יפסיק כלל, אלא יאמר אותן התיבות בניגון כמו שהצבור אומרים קריאת שמע:

3. ערוך השולחן אורח חיים סי' סה סע' ו

ודע שיש רוצים לומר דכל דבר שהצבור אומרים, כמו תהלה לדוד, עונים עמהם [מגן אברהם ס"ק ג] ואנו אין נוהגין כן, רק בשמע ישראל ובעלינו, כשאומרים ואנחנו כורעים צריך לכרוע עמהם כמו במודים, משום דלא ליתחזי שכל העם כורעים והוא אינו כורע, ויש נוהגים לומר גם עלינו עם הציבור:

4. רמ"א אורח חיים סי' קלב סע' ב

ואומרים אחר סיום התפלה: עלינו לשבח, מעומד; ויזהר לאומרו בכוונה, וכשמגיע אל אל לא יושיע, יפסיק מעט קודם שיאמר: ואנחנו כורעים וכו'

5. שולחן ערוך אורח חיים סי' קט סע' א

... ואם צריך להתחיל כדי לסמוך גאולה לתפלה, ונזדמן לו שמגיע שליח צבור למודים כשהוא באחת הברכות (באמצע), ישחה עמו; אבל אם הוא בתחלתה או בסופה, לא ישחה, שאין שוחין בתחלת ברכה או בסופה, אלא באבות ובהודאה.